

LU MUNN' MALAT'

Quann' Crist' hàv' criat' lu munn',
hàv' sturiat' cum' l'havía fà,
ha penzàt' re fàll' tùnn',
accussì se putìa mantenè.

T'affàtt' animàl' re tutt' qualetà,
cininn', hruoss', bell' a brutt',
tutt' s'avèrna truà ru magnà,
nesciun' s'havía fa fòtt'.

Si yè trat' nànd' pe migliara r'hann',
tutt' re cos' felàn' a la hritt',
l'equilibrii èra a tutt' bbànn',
manche na cosa menìa strutt'.

Quann' hàv' criat' l'Om',
bell', hritt', a cu la ragiòn',
so accumunzàt' i travagliun'
a nun gè stat' chiù...bèn.

A tutt' bbànn' a mis' lu nas'
ngiel', ndèrr', a nda lu màr
hàv' struttì tutt' cos',
aria, acqua, a pùr' fòr'...

Pover' munn' malat'...
nungè chiù niend' ra fa,
pùr' Crist' se yè ngazzat';
cum'ada sci a fernì? ? ?